

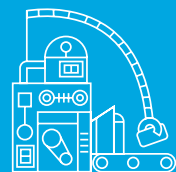
MARCH 2019

RSM BRIEF

A newsletter connecting you to RSM Greece

Act today:
Shape tomorrow

Σε αυτό το τεύχος:

RSM Brexit Survey

3

Δώρο Πάσχα: Οι προϋποθέσεις χορήγησης, ο τρόπος υπολογισμού και η ημερομηνία καταβολής του

4

Διεθνές Πρότυπο Χρηματοοικονομικής Αναφοράς 9: Μετάβαση και Εφαρμογή

5

Η πρακτική του Δανεισμού Εργαζομένων

7

Venture Capitals: Ένας μοχλός ενίσχυσης της Επιχειρηματικότητας

9

B R E X I T

Οι ευρωπαϊκές επιχειρήσεις προειδοποιούν ότι το Brexit πλήττει την εμπορική φήμη του Ηνωμένου Βασιλείου

Το Brexit έχει θέσει σε κίνδυνο τη φήμη της Βρετανίας ως ένα διεθνές εμπορικό κέντρο, σύμφωνα με την έρευνα που διεξήχθη από την RSM International σε συνεργασία με τα European Business Awards.

Η αδυναμία του Ηνωμένου Βασιλείου να προβεί σε μια συμφωνία εξόδου από την Ευρωπαϊκή Ένωση έχει σημαντικό αντίκτυπο στη εμπορική φήμη της Βρετανίας, με το **90% των ευρωπαϊκών επιχειρήσεων να υποστηρίζουν ότι το Brexit έχει πλήξει τη φήμη του Ηνωμένου Βασιλείου ως εμπορικό κέντρο.**

Στην έρευνα συμμετείχαν στελέχη των ηγετικών ευρωπαϊκών επιχειρήσεων ανά κλάδο. Η έρευνα δείχνει ότι η φήμη της Βρετανίας ως εμπορικού εταίρου ήδη έχει πληγεί, καθώς οι ευρωπαϊκές επιχειρήσεις φαίνεται να προστατεύουν τις αλυσίδες εφοδιασμού τους και τις συνεργασίες τους μειώνοντας τις σχέσεις τους με το Ηνωμένο Βασίλειο. Σχεδόν **μία στις πέντε (18%) ευρωπαϊκές επιχειρήσεις επεκτείνονται σε νέες αγορές εκτός του Ηνωμένου Βασιλείου** ως αποτέλεσμα του Brexit, ενώ το **14% έχει επαναδιαπραγματευτεί τη συνεργασία του με τους βρετανούς προμηθευτές και συνεργάτες τους.**

Η μείωση της φήμης της Βρετανίας ως κέντρο επιχειρηματικών δραστηριοτήτων έχει επίσης ως αποτέλεσμα ορισμένες ευρωπαϊκές επιχειρήσεις να σχεδιάζουν να μετακινηθούν από το Ηνωμένο Βασίλειο. **Το 89% των ευρωπαίων επιχειρηματιών πιστεύουν ότι η φήμη του Ηνωμένου Βασιλείου ως κέντρου επιχειρηματικής δραστηριότητας έχει μειωθεί**, ενώ το **8% δήλωσε ότι έχει ήδη μεταφέρει μέρος των βρετανικών επιχειρήσεων εκτός χώρας.**

Το 90% των ευρωπαϊκών επιχειρήσεων να υποστηρίζουν ότι το Brexit έχει πλήξει τη φήμη του Ηνωμένου Βασιλείου ως εμπορικό κέντρο.

Παράλληλα, μια ξεχωριστή έρευνα από την RSM UK διαπίστωσε ότι οι επιχειρήσεις της βρετανικής αγοράς φαίνεται να ανησυχούν λιγότερο για τις επιπτώσεις στη φήμη του Ηνωμένου Βασιλείου. Μόλις ένα τέταρτο δήλωσε ότι η εμπορική φήμη του Ηνωμένου Βασιλείου είχε καταστραφεί λόγω του Brexit, ενώ ένας στους πέντε δήλωσε ότι είχε βελτιωθεί, μια προοπτική που μοιράζεται μόνο το 3% των ευρωπαϊκών επιχειρήσεων.

Ο Gregor Schmidt, RSM Regional Leader για την Ευρώπη, δήλωσε: *“Το Ηνωμένο Βασίλειο είναι συνδεδεμένος κρίκος για πολλές ευρωπαϊκές αλυσίδες εφοδιασμού επιχειρήσεων, αλλά αυτή η θέση φαίνεται να απειλείται. Η έντονη αρνητική ανταπόκριση των ευρωπαϊκών επιχειρήσεων για τη φήμη του Ηνωμένου Βασιλείου ως εμπορικό κέντρο μπορεί να είναι συναισθηματική, ωστόσο, είναι πιθανό να έχει συνέπειες στην πραγματικότητα και να οδηγήσει σε μια μακροπρόθεσμη οικονομική μετατόπιση του τρόπου λειτουργίας των επιχειρήσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ανεξάρτητα από ό, τι συμβαίνει στο Λονδίνο και στις Βρυξέλλες, επαφίεται στην εφευρετικότητα των επιχειρηματικών ηγετών του Ηνωμένου Βασιλείου και της ΕΕ να διατηρούν τις πόρτες τους ανοικτές στο εμπόριο.”* ■

ΔΩΡΟ ΠΑΣΧΑ

Οι προϋποθέσεις χορήγησης, ο τρόπος υπολογισμού και η ημερομηνία καταβολής του

της Ελένης Βάππα, Semi-Senior Consultant, Payroll Outsourcing

Κατά το μήνα Απρίλιο οι εργαζόμενοι με σύμβαση εξαρτημένης εργασίας καθώς και οι δικηγόροι με έμμισθη εντολή ή πάγια αντιμισθία, δικαιούνται να λάβουν **το ήμισυ του μισθού τους ως Δώρο Πάσχα**. Μέχρι και σήμερα ο Ν. 1082/1980 και η σχετική υπουργική απόφαση 19040/1981 ορίζουν τις προϋποθέσεις χορήγησης, τον τρόπο υπολογισμού καθώς και την ημερομηνία καταβολής του Δώρου Πάσχα.

Το Δώρο Πάσχα δύναται να καταβληθεί **έως και τη Μεγάλη Τετάρτη** και δεν επιτρέπεται να καταβληθεί σε είδος παρά **μόνο σε χρήμα**.

Όπως έχει γίνει δεκτό από τη Νομολογία του Αρείου Πάγου, σε περίπτωση μη καταβολής του Δώρου Πάσχα, επισύρονται οι ποινικές κυρώσεις του ΑΝ. 690/45, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 8, παρ.1 του Ν. 2336/95. Πρακτικά αυτό συνεπάγεται ότι ο εργαζόμενος μπορεί να προσφύγει στην οικεία Επιθεώρηση Εργασίας προκειμένου να συνταχθεί μηνυτήρια αναφορά με τα στοιχεία της επιχείρησης και κατοικίας του εργοδότη καθώς ακολουθείται αυτόφωρη διαδικασία.

Η **βάση υπολογισμού** είναι όλες οι τακτικά καταβαλλόμενες αποδοχές της 15ης ημέρας πριν το Πάσχα. Εάν η σχέση εργασίας διήρκησε όλο το ημερολογιακό διάστημα από 01/01 έως και 30/04 υπολογίζεται ολόκληρο, δηλαδή 1/2 του μισθού για τους αμειβόμενους με μισθό και 15 ημερομίσθια για τους αμειβόμενους με ημερομίσθιο. Σε περίπτωση έναρξης απασχόλησης αργότερα από την 01/01 ή λύση της εργασιακής σχέσης στο εν λόγω διάστημα υπολογισμού, ο εργαζόμενος δικαιούται 1/30 του μισθού ή ένα ημερομίσθιο για κάθε 8 ημερολογιακές ημέρες απασχόλησης.

Δε συμπεριλαμβάνεται στο διάστημα υπολογισμού η άδεια άνευ αποδοχών, οι ημέρες αδικαιολόγητης απουσίας καθώς και οι ημέρες ασθένειας για τις οποίες έχει λάβει ο εργαζόμενος επίδομα ασθένειας από τον ασφαλιστικό του φορέα.

Η άδεια κυοφορίας/ λοχείας (56 ημέρες πριν & 63 ημέρες μετά τον τοκετό) θεωρείται χρόνος απασχόλησης και συνυπολογίζεται κανονικά στον υπολογισμό του Δώρου Πάσχα. Εάν η εργαζόμενη μητέρα λάβει την ειδική εξάμηνη άδεια προστασίας μητρότητας, δε δικαιούται αναλογία Δώρου Πάσχα για αυτό το διάστημα από τον εργοδότη αλλά από τον ΟΑΕΔ.

Με βάση δικαστικές αποφάσεις που έχουν κατά καιρούς εκδοθεί, στις τακτικές αποδοχές που περιλαμβάνονται στη βάση υπολογισμού του Δώρου Πάσχα είναι πέραν του μισθού κάθε άλλη παροχή η οποία καταβάλλεται σε χρήμα όπως η τροφή ή η κατοικία και το επίδομα ισολογισμού εφ' όσον ο εργαζόμενος το λαμβάνει κάθε χρόνο.

Επίσης, στο Δώρο Πάσχα συνυπολογίζεται και το επίδομα αδείας συνεπώς το συνολικό ποσό προσαυξάνεται κατά 0,04166.

Σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία, οι ασφαλιστικές εισφορές του Δώρου Πάσχα μπορούν να εξοφληθούν από τον εργοδότη έως και τις 30 Ιουνίου. ●

Διεθνές Πρότυπο Χρηματοοικονομικής Αναφοράς 9 Μετάβαση και Εφαρμογή

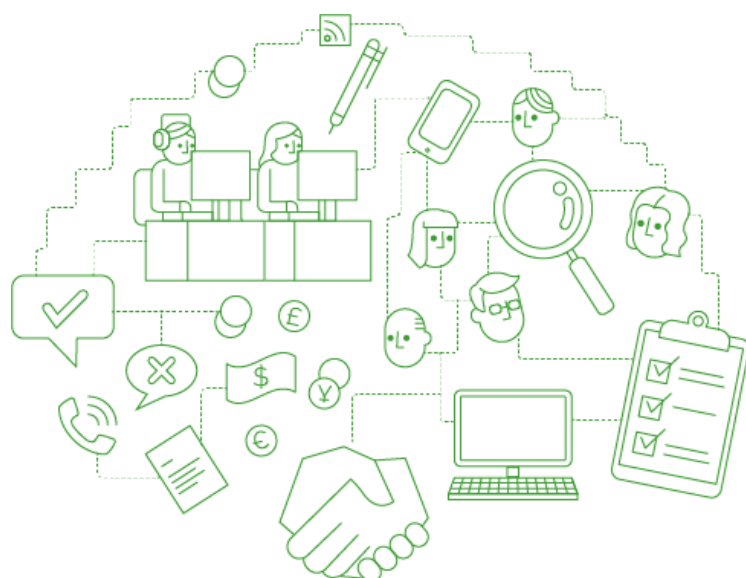
της Λαμπρινής Αποστολίδου, Audit Manager

Στις 24 Ιουλίου 2014 το Συμβούλιο Διεθνών Λογιστικών Προτύπων δημοσίευσε το **Διεθνές Πρότυπο Χρηματοοικονομικής Αναφοράς (ΔΠΧΑ) 9 Χρηματοοικονομικά Μέσα**. Το ΔΠΧΑ 9 έχει ως στόχο να βελτιώσει τη χρηματοοικονομική αναφορά για τα χρηματοοικονομικά μέσα, αντιμετωπίζοντας τις ανησυχίες που προέκυψαν σε αυτόν τον τομέα κατά τη διάρκεια της χρηματοπιστωτικής κρίσης. Όσον αφορά την αναγνώριση των αναμενόμενων πιστωτικών ζημιών σε χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία, αντικαθιστά το Διεθνές Λογιστικό Πρότυπο (ΔΛΠ) 39. Η Επιτροπή ενέκρινε το ΔΠΧΑ 9 μέσω του κανονισμού (ΕΕ) 2016/2067.

Σύμφωνα με τον κανονισμό αυτόν, τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα και οι επενδυτικές εταιρείες («ιδρύματα») που χρησιμοποιούν τα ΔΠΧΑ για την κατάρτιση των χρηματοοικονομικών τους καταστάσεων **καλούνται να εφαρμόσουν το ΔΠΧΑ 9 από την ημερομηνία έναρξης του πρώτου οικονομικού έτους που αρχίζει την 1η Ιανουαρίου 2018 ή μεταγενέστερα**. Το ΔΠΧΑ 9 εφαρμόζεται αναδρομικά (στη βάση του Διεθνούς Λογιστικού Προτύπου 8 – Λογιστικές Πολιτικές, Αλλαγές σε Εκτιμήσεις και Λάθη) εκτός στην περίπτωση συγκεκριμένων εξαιρέσεων. Το ΔΠΧΑ 9 δεν απαιτεί αναθεώρηση συγκριτικών ποσών. Μια οντότητα μπορεί να αναθεωρήσει τα συγκριτικά ποσά που θα παρουσιαστούν στις οικονομικές καταστάσεις του έτους 2018 εάν, και μόνο, μπορεί να το πράξει χωρίς τη χρήση κατοπινής γνώσης γεγονότων (hindsight). Το ΔΠΧΑ 9 δεν εφαρμόζεται σε στοιχεία που έχουν ήδη αποαναγνωρισθεί (π.χ. πωληθεί) πριν την πρώτη εφαρμογή του.

Οι **βασικές αλλαγές** σε σχέση με το Πρότυπο 39, εστιάζονται :

- στην εξάλειψη της κατηγορίας 'μέχρι την λήξης της',
- στην εξάλειψη της κατηγορίας 'διαθέσιμα προς πώληση',
- στην εξάλειψη της απαίτησης για ξεχωριστό λογαριασμό των ενσωματωμένων παραγώγων για χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία, ωστόσο παραμένει για τις χρηματοοικονομικές υποχρεώσεις και τα μη χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία, και

- στις αλλαγές στην επιμέτρηση σε εύλογη αξία μέσω των αποτελεσμάτων, που αναλογούν στις αλλαγές του πιστωτικού κινδύνου της ίδιας της επιχείρησης, οι οποίες θα παρουσιάζονται πλέον στα λοιπά έσοδα παρά στα αποτελέσματα.

Το ΔΠΧΑ 9 εισάγει **καινούργιες πρόνοιες** σχετικά με την ταξινόμηση και επιμέτρηση των χρηματοοικονομικών εργαλείων με βάση το χρεωλυμένο κόστος (amortised cost) ή την εύλογη αξία (fair value) και σύμφωνα με το επιχειρηματικό μοντέλο (business model) της οντότητας. Αναφορικά με την απομείωση των χρηματοοικονομικών στοιχείων του ενεργητικού, προκρίνεται ένα νέο μοντέλο αναμενόμενων πιστωτικών ζημιών (expected credit loss model), το οποίο αντικαθιστά το μοντέλο των πραγματοποιηθέντων ζημιών (incurred loss model) που εφαρμόζεται σήμερα.

Πιο συγκεκριμένα η εκτίμηση/επιμέτρηση των χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων (ΧΠΣ) και των χρηματοοικονομικών υποχρεώσεων (ΧΥ) μιας οντότητας εφαρμόζεται ως εξής :

α) Χρηματοοικονομικά Περιουσιακά Στοιχεία

Μια οντότητα θα πρέπει να εκτιμήσει κατά πόσο κάθε χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο (ΧΠΣ) ικανοποιεί τα **κριτήρια** της παραγράφου 4.1.2(α), δηλαδή κατέχεται εντός ενός οικονομικού μοντέλου με αντικειμενικό σκοπό την είσπραξη συμβατικών ταμιακών ρών (και αυτές οι συμβατικές ταμιακές ροές είναι πληρωμές κεφαλαίου και

τόκων σε καθορισμένες ημερομηνίες), ή της παραγράφου 4.1.2Α(α), δηλαδή κατέχεται με αντικειμενικό σκοπό τόσο την είσπραξη των προαναφερθέντων συμβατικών ταμιακών ροών όσο και την πώληση τέτοιων χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων. Στην πρώτη περίπτωση [4.1.2(α)] το ΧΠΣ αναγνωρίζεται στο αποσβενόμενο κόστος του (με τη μέθοδο πραγματικού επιτοκίου) ενώ στη δεύτερη περίπτωση [4.1.2Α(α)] αναγνωρίζεται στη δίκαιη του αξία μέσω της κατάστασης άλλων εσόδων («other comprehensive income –OCI»).

Αν δεν εμπίπτει σε μία από τις πιο πάνω κατηγορίες, ένα ΧΠΣ επιμετρείται στη δίκαιη αξία του μέσω της κατάστασης αποτελεσμάτων του έτους. Εντούτοις, μια οντότητα μπορεί να κάνει μια αμετάκλητη επιλογή κατά την αρχική αναγνώριση συγκεκριμένων επενδύσεων σε μετοχές («equity instruments» - που δεν κατέχονται για εμπορία και δεν αποτελούν ενδεχόμενο τίμημα σε περίπτωση εξαγοράς εταιρείας), με βάση την οποία θα παρουσιάζει τις μετέπειτα μεταβολές στη δίκαιη τους αξία μέσω της κατάστασης άλλων εσόδων (OCI), αντί στις κερδοζημίες του έτους.

Παρόλα αυτά, μια οντότητα μπορεί να επιλέξει κατά την αρχική αναγνώριση να κατηγοριοποιήσει αμετάκλητα ένα ΧΠΣ ως επιμετρημένο στη δίκαιη του αξία μέσω των κερδοζημιών του έτους, στην περίπτωση που η κατηγοριοποίηση αυτή εξαλείφει ή μειώνει σημαντικά τυχόν ασυνέπειες που θα προκύπταν από την εφαρμογή διαφορετικής βάσης στην αναγνώριση ή επιμέτρηση τέτοιων περιουσιακών στοιχείων ή υποχρεώσεων.

β) Χρηματοοικονομικές Υποχρεώσεις

Όλες οι **χρηματοοικονομικές υποχρεώσεις** (ΧΥ) επιμετρούνται σε αποσβενόμενο κόστος εκτός εκείνων που παρουσιάζονται στη δίκαιη τους αξία μέσω της κατάστασης αποτελεσμάτων του έτους και άλλες ειδικές περιπτώσεις, όπως υποχρεώσεις από εγγυητικά συμβόλαια, υποχρέωση για παραχώρηση δανείου/ων με επιτόκια χαμηλότερα των εμπορικών, ενδεχόμενο τίμημα από εξαγορές εταιρειών κ.λπ., όπου ισχύουν συγκεκριμένες πρόνοιες.

Μία οντότητα μπορεί να επιλέξει, κατά την αρχική αναγνώριση, να κατηγοριοποιήσει αμετάκλητα μία ΧΥ στη δίκαιη αξία της μέσω των κερδοζημιών του έτους, αν αυτή η κατηγοριοποίηση εξαλείφει ή μειώνει σημαντικά τυχόν ασυνέπειες που θα προκύπταν από την εφαρμογή διαφορετικής βάσης στην αναγνώριση ή επιμέτρηση τέτοιων στοιχείων ή αν ανήκει σε μια ομάδα στοιχείων, των οποίων ή επίδοση αξιολογείται στη βάση της δίκαιης τους αξίας και σε συμμόρφωση με γραπτή πολιτική διαχείρισης κινδύνου ή επενδυτικής πολιτικής, και πληροφορίες για την εν λόγω ομάδα παρέχονται εσωτερικά στη διοικητική ομάδα της οντότητας στη βάση αυτή.

Επομένως, κατά την αρχική εφαρμογή του ΔΠΧΑ 9, μια οντότητα θα πρέπει να ανακαλέσει προγενέστερες κατηγοριοποιήσεις επιλογής (designations) ΧΠΣ ή ΧΥ σε δίκαιη αξία μέσω της κατάστασης αποτελεσμάτων του έτους, αν δεν πληρούνται πλέον οι πιο πάνω προϋποθέσεις. Στην περίπτωση που πληρούνται, έχει το δικαίωμα αλλά όχι την υποχρέωση να τις ανακαλέσει. Οι επιλογές κατηγοριοποίησης καθώς και οι ανακλήσεις, γίνονται με βάση τα γεγονότα και δεδομένα κατά την ημερομηνία πρώτης εφαρμογής του ΔΠΧΑ 9 και εφαρμόζονται αναδρομικά.

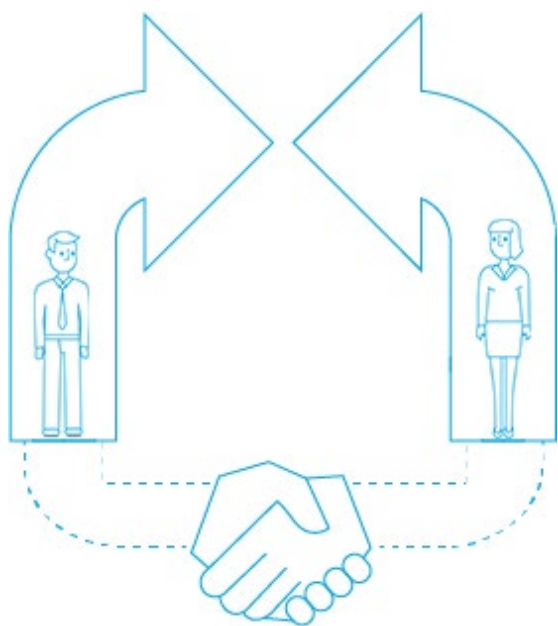
Τέλος θα πρέπει να αναφερθεί ότι ο κλάδος που επηρεάζεται εντονότερα από τη μετάβαση από το ΔΛΠ 39 στο ΔΠΧΑ 9 είναι ο χρηματοπιστωτικός, ο οποίος είναι πλέον απόλυτα σχεδόν ρυθμισμένος και βρίσκεται κάτω από τον διαρκή έλεγχο των ρυθμιστικών/ εποπτικών αρχών του κάθε κράτους. Η αύξηση των προβλέψεων απομείωσης των πιστωτικών ιδρυμάτων, θα επιδράσει ταυτόχρονα και στα αποτελέσματά τους. Δηλαδή θα μειώσει τα κέρδη τους ή θα αυξήσει τις ζημιές τους. Άρα, θα υπάρξει άμεση επίδραση στα κεφάλαιά τους, τα οποία αποτελούν το αντικείμενο ελέγχου των ρυθμιστικών αρχών, τα εποπτικά κεφάλαια. Αυτό συμβαίνει καθώς το ΔΠΧΑ 9 είναι ένα λογιστικό πρότυπο βασισμένο σε αρχές (principle based), σε αντίθεση με το ΔΛΠ 39 το οποίο ήταν βασισμένο σε κανόνες (rules based) (Συμβούλιο Διεθνών Λογιστικών Προτύπων, 2014). Αποτέλεσμα αυτού θα είναι να οδηγήσει τα στελέχη των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων στη χρήση περισσότερο της υποκειμενικής κρίσης τους, ώστε να διαμορφώσουν εκτιμήσεις για τη λογιστικοποίηση διάφορων μεγεθών, σε αντίθεση με προηγουμένως, όπου το ΔΛΠ 39 παρείχε συγκεκριμένους κανόνες για τα περισσότερα θέματα της λογιστικής των χρηματοοικονομικών μέσων.

Πρέπει να αναφερθεί ότι τα πιο πάνω αποτελούν μόνο μια γενική περίληψη ορισμένων αλλά βασικών διατάξεων του προτύπου. Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με τον Κανονισμό μπορείτε να ακολουθήσετε τον κάτωθι σύνδεσμο:

[Κανονισμός \(ΕΕ\) αριθ. 2395/2017 \(ΕΛ\)](#)

[Κανονισμός \(ΕΕ\) αριθ. 2395/2017 \(ΕΝ\)](#)

Η πρακτική του ΔΑΝΕΙΣΜΟΥ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ

του Χάρη Χαιρόπουλου, Attorney at Law

Η αξίωση του εργοδότη για παροχή εργασίας είναι κατ' αρχήν αμεταβίβαστη. Ωστόσο από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 361, 648 και 651 ΑΚ, προκύπτει ότι είναι δυνατό, με συμφωνία ή συναίνεση του εργαζόμενου, οι υπηρεσίες του τελευταίου να παρέχονται για ορισμένο ή αόριστο χρόνο σε άλλο εργοδότη (δανεισμός εργασίας). Η εν λόγω συναίνεση μπορεί να είναι και σιωπηρή, να συνάγεται, δηλαδή, από τη συμπεριφορά του εργαζόμενου, ο οποίος προσέρχεται και προσφέρει την εργασία του σε τρίτο (ΑΠ 800/2014, ΝΟΜΟΣ). Η πρακτική αυτή είναι ευρέως διαδεδομένη σε περιπτώσεις **συνδεδεμένων επιχειρήσεων** και στους **Ομίλους επιχειρήσεων** και κατά συνέπεια αποτελεί ένα ιδιαίτερα σημαντικό τμήμα της ύλης του εργατικού δικαίου.

Δανεισμός εργαζομένου είναι μια τριγωνική σχέση μεταξύ του **εργοδότη**, του **εργαζομένου** και του **τρίτου** στον οποίο παραχωρούνται οι υπηρεσίες του εργαζομένου, σύμφωνα με την οποία ο εργαζόμενος παρέχει προσωρινά στον τρίτο την εργασία του.

Ο δανεισμός εργαζομένων διακρίνεται στον **γνήσιο δανεισμό** και τον **μη γνήσιο ή κατ' επάγγελμα δανεισμό**. Γνήσιος δανεισμός υπάρχει, σύμφωνα με όσα ήδη εκτέθηκαν, στην περίπτωση που ο εργαζόμενος που έχει προσληφθεί από τον αρχικό εργοδότη για να παρέχει εργασία σε αυτόν, με κοινή συμφωνία ή συναίνεση του, παρέχει την εργασία του σε τρίτο (δανειζόμενο εργοδότη) για κάποιο χρονικό διάστημα. Αντίθετα στην περίπτωση του μη γνήσιου ή κατ' επάγγελμα δανεισμού η αρχική σύμβαση του εργαζομένου προβλέπει ότι ο εργαζόμενος δεν θα παρέχει την εργασία του στον αρχικό εργοδότη αλλά προσλαμβάνεται για να παρέχει τη εργασία του σε τρίτους που θα υποδεικνύει ο αρχικός εργοδότης.

Η περίπτωση αυτή δανεισμού ρυθμίστηκε νομοθετικά στη Χώρα μας αρχικά με τον ν. 2956/2001 και εν συνεχεία με τον ν. 4052/2012 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει, και αποτελεί αντικείμενο άλλης ανάπτυξης.

Η **τριμερής σχέση** του γνήσιου δανεισμού εργαζομένου και η λειτουργία της, η οποία οδηγεί σε κατάτμηση της εργοδοτικής ιδιότητας μεταξύ αρχικού και δανειζόμενου εργοδότη, εγείρει διάφορα ζητήματα τα σημαντικότερα εκ των οποίων τίθενται ευθύς κατωτέρω:

Ποιος είναι ο αντισυμβαλλόμενος εργοδότης;

Αντισυμβαλλόμενος εργοδότης παραμένει ο αρχικός εργοδότης του εργαζομένου και η σύμβαση δανεισμού δεν μεταβάλλει την αρχική σύμβαση εργασίας μεταξύ αρχικού εργοδότη και εργαζομένου. Συνεπώς ο αρχικός εργοδότης βαρύνεται με την τήρηση των εργοδοτικών υποχρεώσεων, όπως ο μισθός, η χορήγηση άδειας αναψυχής κ.α..

Ποιος υποχρεούται να καταβάλλει το μισθό;

Ο μισθός όπως και οι λοιπές εργοδοτικές υποχρεώσεις (π.χ. ασφαλιστικές εισφορές) βαρύνουν τον αρχικό εργοδότη. Ωστόσο είναι δυνατό να συμφωνηθεί από τα μέρη ότι κατά τη διάρκεια του δανεισμού ο μισθός θα καταβάλλεται από τον δανειζόμενο ο εργοδότη. Σε κάθε περίπτωση, πλην αντιθέτου συμφωνίας, ο δανειζόμενος εργοδότης είναι υπόχρεος έναντι του εργαζομένου για ζητήματα που ανακύπτουν για πρώτη φορά κατά τη διάρκεια του δανεισμού. Έτσι αξιώσεις του μισθωτού για παροχή εργασίας πέραν της συμφωνημένης (π.χ. υπερεργασία, υπερωρίες, νυχτερινή εργασία, εργασία κατά Κυριακές ή αργίες κλπ) βαρύνουν του δανειζόμενο εργοδότη.

Ποιος ασκεί το διευθυντικό δικαίωμα;

Το διευθυντικό δικαίωμα ασκείται από τον δανειζόμενο εργοδότη. Ωστόσο, με δεδομένο ότι ο δανεισμός δεν επηρεάζει την αρχική σύμβαση εργασίας, αυτό ασκείται στα πλαίσια που ορίζονται από την σύμβαση εργασίας του μισθωτού με τον αρχικό εργοδότη. Επίσης τον δανειζόμενο εργοδότη βαρύνει η υποχρέωση πρόνοιας ενώ ο εργαζόμενος βαρύνεται με την υποχρέωση πίστης και έναντι του δανειζόμενου εργοδότη.

Ποιος έχει δικαίωμα να καταγγείλει τη σύμβαση εργασίας;

Φορέας του δικαιώματος καταγγελίας της σύμβασης εργασίας και υπόχρεος να καταβάλλει τη νόμιμη αποζημίωση είναι μόνο ο αρχικός εργοδότης.

Τι γίνεται μετά τη λήξη του δανεισμού;

Κατά την λήξη της σύμβασης δανεισμού και την επιστροφή του εργαζομένου στον αρχικό εργοδότη, αυτός θα απασχοληθεί με βάση τους όρους εργασίας της σύμβασης εργασίας του και δεν ασκεί επιρροή η τυχόν μεταβολή αυτών κατά τη διάρκεια της απασχόλησης του στον δανειζόμενο εργοδότη. Έτσι τυχόν βελτίωση της θέσης του εργαζομένου στην επιχείρηση του δανειζόμενου εργοδότη δεν συνεπάγεται δικαίωμα του εργαζομένου να απασχοληθεί σε αντίστοιχη θέση κατά την επάνοδο του στον αρχικό εργοδότη και η απασχόληση σε κατώτερη θέση δεν συνιστά βλαπτική μεταβολή (ΑΠ 36/1989, ΝΟΜΟΣ). ■

VENTURE CAPITALS

ΕΝΑΣ ΜΟΧΛΟΣ ΕΝΙΣΧΥΣΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ

του Άκη Παρασκευόπουλου, Senior Consultant, Advisory

Αποτελεί κοινή γνώση ότι η **ευρωπαϊκή αγορά των επενδυτικών κεφαλαίων (Venture Capital - VC)** καθώς και ο κλάδος των νεοφυών επιχειρήσεων (startups) παρότι βρίσκονται σε ανοδική τροχιά υστερούν διαχρονικά σε σχέση με τις Η.Π.Α., ενώ με βάση ορισμένα κριτήρια, όπως π.χ. ο αριθμός των λεγόμενων «Unicorns» δηλαδή των μη εισηγμένων εταιριών που αποτιμώνται υψηλότερα του \$ 1 δις, υπολείπονται πλέον και της Κινέζικης αγοράς στην παγκόσμια κατάταξη.

Περισσότερο από κάθε άλλο παράγοντα, το μέγεθος των διαθέσιμων προς επένδυση κεφαλαίων επηρεάζεται από τις ιστορικές αποδόσεις που έχουν πετύχει οι επενδυτές. Στον τομέα αυτό η ευρωπαϊκή αγορά των VCs διατηρεί την φήμη της υστέρησης, αίσθηση η οποία έχει εντυπωθεί στο κοινό ιδίως μετά την υπεραπόδοση εταιριών όπως η Facebook, η Airbnb, η Uber κ.α. που απέφεραν σημαντικά κέρδη στα αμερικανικών συμφερόντων VCs που τις υποστήριξαν.

Ωστόσο μια πρόσφατη δημοσίευση ερευνητών του L.S.E. (Axelson & Martinovic, 2015) καταρρίπτει την παραπάνω θεωρία, αποδίδοντας το μεγαλύτερο μέρος της υπαπόδοσης των ευρωπαϊκών VCs στο timing της σύστασής τους σε σχέση με την κατάρρευση της φούσκας των εταιριών τεχνολογίας το 2000. Οι αποδόσεις ευρωπαϊκών fund που συστάθηκαν μεταγενέστερα, είναι σαφώς βελτιωμένες και παρά την σχετική έλλειψη αξιομνημόνευτων IPO's, αποδεικνύονται συγκρίσιμες με τις αποδόσεις των αμερικανικών VCs.

Η **ελληνική αγορά Venture Capital** παρουσίασε για πρώτη φορά αναπτυξιακή δυναμική στα τέλη της δεκαετίας του 1990, αλλά πολύ σύντομα επλήγη από τις στρεβλώσεις της χρηματιστηριακής αγοράς κατά την εν λόγω περίοδο. Η περίοδος αναγέννησης τόσο της εγχώριας αγοράς VC όσο και του οικοσυστήματος των ελληνικών startups ξεκίνησε αρχικά με το Openfund (2009) αλλά κυρίως με την σύσταση των πρώτων funds υπό την ομπρέλα της πρωτοβουλίας Jeremie του EIF (2013). Ως Fund of Funds, το Jeremie Holding Fund Greece παρείχε το κρίσιμο μέρος της δημόσιας χρηματοδότησης των JER Openfund II, Elikonos JER, Piraeus JER Tech Catalyst και Odyssey JER. Τα “Jeremie Funds” λειτούργησαν υπό αυτό το καθεστώς της συγχρηματοδότησης Δημόσιου-Ιδιωτικού τομέα με το μίγμα των κεφαλαίων προς επένδυση να ορίζεται σε 70%/30%, ενώ στελεχώθηκαν από ανθρώπους με διεθνή εμπειρία στον χώρο των επενδύσεων καθώς και επιτυχημένους επιχειρηματίες από τον χώρο των τεχνολογικών startups.

Η αναζήτηση στοιχείων αναφορικά με τις **αποδόσεις των VC** παραμένει δυσχερής λόγω της μυστικοπάθειας που χαρακτηρίζει τον κλάδο. Η διαθέσιμη πληροφόρηση παρέχεται συνήθως ανεπίσημα από τα ίδια τα VCs καθώς και από τις startups που θέλουν να διαφημίσουν με αυτό τον τρόπο την δυναμική τους. Όπως είναι ευνόητο η πληροφόρηση αφορά κυρίως τα “success stories” και αυτό στρεβλώνει σε ένα βαθμό τις πραγματικές επιδόσεις. Σύμφωνα με διαθέσιμα στοιχεία, τα συνολικά κεφάλαια που επενδύθηκαν την περίοδο 2010-2018 σε startups με έδρα την Ελλάδα υπολογίζονται σε \$564 εκατ. (πηγή : Marathon VC). Όπως είναι αναμενόμενο τα ελληνικά VC λόγω του σχετικά περιορισμένου μεγέθους είχαν κυρίως συμμετοχή στο αρχικό στάδιο της χρηματοδότησης (Seed Financing) ενώ οι επιχειρήσεις που αποκτούν δυναμική συνήθως λαμβάνουν την επόμενη σειρά χρηματοδοτήσεων (Series A, B, Growth) από funds του εξωτερικού.

Παρότι δεν διατίθενται στοιχεία σχετικά με τις **επιδόσεις των funds** είναι σαφές ότι η πρωτοβουλία Jeremie πέτυχε τον στόχο της αναζωογόνησης της εγχώριας αγοράς και ακόμη σημαντικότερα προσέλκυσε ξένα ιδιωτικά κεφάλαια στις ελληνικές startups. Το Equifund το οποίο συστάθηκε το 2017, είναι τέσσερις φορές μεγαλύτερο από το Jeremie και αποτελεί συνέχεια της στρατηγικής του EIF, έχοντας εξασφαλίσει χρηματοδότηση προερχόμενη από το EIF και την EIB (€100 εκ.) και το ελληνικό δημόσιο (€200 εκ.), έχει συγκεντρώσει ήδη τουλάχιστον €125 εκ. επιπλέον κεφάλαια από ιδιωτικές πηγές.

Τα ελληνικά funds υπό την ομπρέλα του **Equifund** αποτελούν ουσιαστικά συνέχεια των “Jeremie Funds” από όπου προέρχονται αρκετοί partners και στελέχη αυτών. Κατατάσσονται σε 3 «παράθυρα» : 1) Innovation - pre-seed & seed χρηματοδότηση στο οποίο περιλαμβάνονται 4 funds με €133 εκ. υπό διαχείριση, 2) Early Stage window – Seed & Series A χρηματοδότηση στο οποίο εντάσσονται 2 funds με €82 εκ. υπό διαχείριση και 3) Growth Stage – στο οποίο περιλαμβάνονται 3 funds με €210 εκ. υπό διαχείριση. Η εντολή (mandate) των funds είναι διττή. Παρότι λειτουργούν στο πλαίσιο της επίτευξης ικανοποιητικών αποδόσεων για τους μετόχους τους, έχουν συσταθεί και έχουν λάβει το μεγαλύτερο μέρος των προς επένδυση κεφαλαίων με σκοπό τη «στήριξη» συγκεκριμένων κλάδων και αγορών.

Επιδίωξη των ευρωπαϊκών κρατών είναι η αντιγραφή της επιτυχημένης συνταγής του Ισραήλ όπου η αρχική συμμετοχή του δημοσίου στις αρχές της δεκαετίας του 1990 ξεκίνησε έναν «ενάρετο κύκλο» καθιστώντας την χώρα ηγετική δύναμη στον κλάδο. Σαφή προειδοποίηση παρέχει ωστόσο η ανάγνωση της τρέχουσας κατάστασης των VCs στο Ισραήλ όπου ο ανταγωνισμός με τα αμερικάνικα κεφάλαια και οι ισχνές αποδόσεις της περασμένης 10ετίας συρρίκνωσε τα τοπικά funds. Παρότι προς το παρόν δεν παρατηρείται έλλειψη διαθέσιμων κεφαλαίων, μια διόλου απίθανη στροφή των ξένων επενδυτών σε άλλες ελκυστικότερες αγορές θα δημιουργήσει ένα σημαντικότερο κενό το οποίο τα υπάρχοντα Ισραηλινά funds δεν θα είναι σε θέση να καλύψουν.

Στην Ελλάδα, το Equifund λόγω μεγέθους και μόνο πρόκειται να αποτελέσει σταθμό για την νεοφυή επιχειρηματικότητα αλλά και τον κλάδο των VCs. Η ευκαιρία, τουλάχιστον εντός του πλαισίου σύμπραξης Δημοσίου-Ιδιωτικού τομέα, πρόκειται να είναι μοναδική καθώς το πιθανότερο είναι ότι την επόμενη γενιά επιχειρήσεων θα κληθούν να στηρίξουν κατά κύριο λόγο ιδιωτικά κεφάλαια. Ο προβληματισμοί αφορούν κυρίως το αν το μέγεθος της ελληνικής αγοράς μπορεί να απορροφήσει όλη την διαθέσιμη ρευστότητα χωρίς να δημιουργηθούν στρεβλώσεις (ιδίως στις αποτιμήσεις). Παρόλα αυτά, εφόσον οι επιδόσεις των funds του Equifund είναι ικανοποιητικές, η προσέλκυση νέων κεφαλαίων είναι δεδομένη, γεγονός που θα τονώσει την εσωτερική ζήτηση, θα λειτουργήσει ως βασικός πυλώνας αναπτυξιακής προοπτικής και θα συντελέσει στην ανάταξη της επιχειρηματικότητας και του οικονομικού κλίματος εν γένει. ■

Αθήνα

Πατρόκλου 1 & Παραδεισου,
151 25 Μαρούσι, Αθήνα

T. 210 6717733, F. 210 6726099

Θεσσαλονίκη

Φράγκων 6-8 & Δωδεκανήσου,
546 26 Θεσσαλονίκη

T. 2310 552039, F. 2310 552039

Email: info@rsmgreece.gr

W: <https://www.rsm.global/greece/>

Το έγγραφο αυτό περιλαμβάνει γενικές πληροφορίες οι οποίες ενδέχεται να είναι βασισμένες σε αρχές οι οποίες υπόκεινται σε αλλαγές και δεν αποτελούν υποκατάστατο επαγγελματικών συμβουλών ή υπηρεσιών. Το έγγραφο αυτό δεν περιλαμβάνει ελεγκτικές, φορολογικές, συμβουλευτικές, οικονομικές, επενδυτικές, νομικές ή άλλου είδους επαγγελματικές συμβουλές. Προτού γίνει χρήση των πληροφοριών αυτών συνιστάται η συμβουλή από αρμόδιο επαγγελματία. Η RSM Greece AE, οι θυγατρικές και συνδεδεμένες εταιρίες της δεν φέρουν καμία ευθύνη για οποιαδήποτε ενδεχόμενη ζημία λόγω των πληροφοριών που εσωκλείονται στο έγγραφο αυτό. Η αλληλογραφία αυτή αποστέλλεται σε άτομα τα οποία έχουν εγγραφεί για την λήψη αλληλογραφίας ή άτομα τα οποία πιστεύουμε πως βρίσκουν ενδιαφέρον στην θεματολογία του εγγράφου.

Η RSM Greece AE είναι μέλος του δικτύου της RSM. Κάθε μέλος του δικτύου της RSM είναι ανεξάρτητη εταιρεία Ορκωτών Ελεγκτών Λογιστών και Συμβούλων Επιχειρήσεων, η οποία λειτουργεί αυτοτελώς. Το δίκτυο της RSM δεν αποτελεί ξεχωριστό νομικό πρόσωπο σε καμία χώρα. Επισκεφτείτε την ιστοσελίδα (www.rsm.global/greece/about-us) για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με την RSM Greece και την RSM International.

Η RSM® και το λογότυπο της RSM είναι καταχωρημένα εμπορικά σήματα της RSM International Association.

©2019 RSM Greece. Όλα τα δικαιώματα διατηρούνται.